

El nacionalisme espanyol d'Àngel Ros

«No és res més que un dels molts polítics que el procés català ha deixat literalment despullats»

Diu la saviesa popular que el temps acaba posant tothom al seu lloc. És una dita maca, una dita que sona bé, perquè és optimista i esperançadora, però que la història, malauradament, ha contradit un munt de vegades. No sempre, tanmateix. Hi ha ocasions en què és el mateix personatge qui es posa tot sol al lloc que li correspon. Aquest és el cas de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros. Han calgut només uns pocs anys perquè aquella disfressa que el presentava com una de les veus del sempre difús i finalment difunt sector catalanista del PSC-PSOE s'hagi volatilitzat i n'hagi quedat a la vista l'autèntica ideologia del personatge.

Àngel Ros és l'home que no ha tingut escrúpols de pactar amb un partit ultranacionalista espanyol com Ciudadanos tot un seguit de mesures netament contràries als drets nacionals de Catalunya i a la seva llengua, entre les quals no donar suport a cap mesura relacionada amb el procés català ni a la creació de noves estructures d'Estat, impedir la incorporació de l'Ajuntament de Lleida a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), no col·laborar econòmicament amb aquesta entitat, prohibir la instal·lació d'estelades en l'espai públic i eliminar la discriminació favorable al català, com a llengua minoritzada, en tots els ordres de l'administració. Doncs bé, ara encara va més lluny.

Ara, Àngel Ros, rebutja la demanda feta per Esquerra i la Crida per Lleida-CUP de retirar els noms franquistes dels carrers de la ciutat. La seva resposta ha estat que «no hi ha cap necessitat» de retirar-los. En altres paraules, el senyor Ros considera que els noms franquistes han de romandre on són. És a dir, que els batlles feixistes que van intervenir en l'assassinat de demòcrates durant la dictadura han de continuar tenint un carrer al seu nom a la ciutat de Lleida per voluntat del Partit Socialista i de Ciudadanos, i per a escarni dels lleidatans que van patir les barbaritats d'aquell règim. Realment repugnant.

Però Àngel Ros, sempre abraçat a la llei espanyola, aquella tan totalitària que criminalitza els polítics catalans que van posar les urnes al servei de la ciutadania, es burla de la llei de la memòria històrica, en virtut de la qual els municipis estan obligats a retirar els noms de carrers vinculats al franquisme. Àngel Ros, però, no la vol complir. És el comportament propi d'un home que tot sol, sense l'ajuda de ningú, ha tingut prou amb uns quants mesos per llevar-se la màscara catalanista i mostrar obertament el seu nacionalisme espanyol. Un nacionalisme espanyol que s'ha revelat irreprimible fins al punt de no permetre-li ni tan sols guardar les aparences. Molt il·lustratiu, tot plegat. I és que en realitat som davant d'un polític derrotat. Àngel Ros no és res més que un dels molts polítics que el procés català ha deixat literalment despullats.